

นิพนธ์ ทิพวัต 2552: การติดตามผลการฝึกอบรมเทคโนโลยีการผลิตพืชของเกษตรกร
ในพื้นที่สูง จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดเลย และจังหวัดพิษณุโลก
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร
ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์ประเดิม จำใจ, Ph.D. 129 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของ
เกษตรกร ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตพืชของเกษตรกร ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล
พื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรกับการนำความรู้เรื่องเทคโนโลยีการผลิตพืชไป
ปฏิบัติ และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ของเกษตรกรกับการนำความรู้เรื่องเทคโนโลยีการผลิตพืชไป
ปฏิบัติ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรใน จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดเลย และจังหวัด
พิษณุโลก เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เกษตรกรจำนวน 164 ราย วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดย
ใช้ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน
หาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าไค-สแควร์

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 40.2 ปี จบการศึกษาระดับ
ประถมศึกษา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5.1 คน จำนวนแรงงานที่ใช้ในการทำการเกษตรเฉลี่ย
2.2 คน มีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 17.9 ไร่ อาชีพหลักคือปลูกข้าวโพด อาชีพรองคือปลูกกะหล่ำปลี
มีรายได้จากการเกษตรเฉลี่ย 4,903.5 บาท ปลูกพืชมานานเฉลี่ย 1.6 ปี ปลูกพืชเฉลี่ยจำนวน 67.4 ต้น
ใช้พื้นที่ในการปลูกพืชเฉลี่ย 1.7 ไร่ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้กู้เงินเพื่อการปลูกพืช มีรายได้จากการ
ปลูกพืชเฉลี่ย 4,903.0 บาท รายจ่ายจากการปลูกพืชเฉลี่ย 1,028.0 บาท แหล่งที่ได้รับความรู้การปลูก
พืชมากที่สุดคือ จากการเข้าฝึกอบรม/ประชุม/ชมการสาธิต เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นสมาชิกธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) ปลูกพืชพันธุ์ที่ 2 จำหน่ายผลผลิตตัวเอง ปัญหาอุปสรรคที่
สำคัญคือโรคและแมลง เกษตรกรมีความรู้ในระดับน้อยและส่วนใหญ่ไม่ได้้นำความรู้เรื่องการผลิตพืช
ไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร รายได้จากการเกษตร ของเกษตรกร
มีความสัมพันธ์กับการนำความรู้เรื่องเทคโนโลยีการผลิตพืชไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

Nipaporn Thipawat 2009: Follow-up Study of the Training Program on Persimmon Production Technology of Farmers in Highland Phetchabun, Loei and Phitsanulok Provinces. Master of Science (Agricultural Extension), Major Field: Agricultural Extension, Department of Agricultural Extension and Communication. Thesis Advisor: Associate Professor Praderm Chumjai, Ph.D.
129 pages.

The objectives of this research were to examine some basic socio-economic factors of farmers, knowledge for persimmon production technology, study relationship between basic socio-economic factors and practices on the knowledge of persimmon production technology, knowledge of farmers and practices on the knowledge of persimmon production technology, problems, obstacles including suggestions of farmers in highland Phetchabun, Loei and Phitsanulok provinces. The data were collected by interviewing 164 farmers. Then, all data were analyzed by using statistics of percentage, arithmetic mean, minimum, maximum and standard deviation. Hypothesis testing was done by using Chi-square test.

The results obtained showed that most farmers were male at the average age of 40.2 years old with elementary level of education. Each family had the average of 5.8 members. The average labor in agriculture consisted of 2.2 persons, agricultural production land holding size was 17.9 rai. Growing corn was the main occupation of most farmers and growing cabbage was sub occupation. They received an average income from agriculture yield at 4,903.5 bath per year. The farmess had 1.6 years of persimmon growing experience. Growing persimmon at the average of 67.4 trees. Each farmers held 1.8 rai of land in average. They did not use loan for growing persimmon and earned cash income from persimmon yield at 4,904.0 baths per year. Average expense was 1,028.0 bath. Farmers gained knowledge related to persimmon cultivation from the Training Program. Most of them were members of Bank for Agriculture and Agriculture Co-operatives. Persimmon variety, which was widely grown, was P2. Their products were sold by thir own. Problems encountered most frequently by the farmers were diseases and insects. Most farmers had a low level of knowledge and the most farmers did not take knowledge about persimmon production technology inapplicable.

The hypothesis testing showed that land holding size, income from agriculture yield, was related to the knowledge practices for persimmon production technology at significant level of .05.